

Vae Hossaan, vuan missee se semmonen paekka on?” Tämä asia tuli selvitetäväksi keväällä useamman kerran kun puhe töissä tai pihapiirissä kääntyi tulevan kesän lomasuunnitelmiin ja matkakohteisiin. Kalastusta tai retkeilyä harrastamaton Immeinen ei yleensä ollut kuullut Hossasta ennen kuin minä kerroin. Muistin myös mainita, että tällä kertaa ei jatkuvakaan vesisade voisi pilata lomaani, sillä olin ostanut kaupasta kuivapuvun.

Hossan sukellusleirille lähtö ei ollut hetken päähänpisto, sillä sukellusporukamme oli sitä suunnitellut jo edellisestä kesästä lähtien. Tietoja leirioloista hankittiin aiemmin mukana olleilta puhelimitse, kunhan vain saatiin langan päähän ja osatiin kysyä.

KÄMPPIKARTANO KOILLISMAALLA

Hossa löytyy Ämmänsaaren ja Kuusamon väliltä, 5-tieltä käännytään Perangan kohdalla itään ja 25 km:n ajon jälkeen Tiristeyksestä pohjoiseen päin. Hossan lomasukelluskeskuksesta noin 4 km pohjoiseen on Opastuskeskus, josta viimeistään saa kartan ja ohjeet Jatkonsalmen kämppäkartanolle.

Majoitusmahdollisuuksia alueella on runsaasti, mutta sukeltavan leiriläisen kannalta paras on ajoissa varattu vuodepaikka toiminnan keskipisteenä olevasta kämppäkartanosta. Koska leiri on sukellusliiton ohjelmassa, osoitettiin ennakkomaksu liiton tilille ja loput maksettiin leirin aikana käteisellä järjestäjille.

Leirin ajankohta on perinteisesti ollut heinäkuun ensimmäinen täysi viikko ja tällä kertaa se sattui ajalle 5.-11.7.

Sukellukset ja ylläpito maanantaista sunnuntaihin maksoi tänä vuonna 1250 mk ja matkat päälle. Leirillä oli eritelty hinnasto ruokailuille ja majoitukselle, muualle asuville hyvitetiin nämä hinnasta. Alennusta saivat myös ei-sukeltavat perheenjäsenet ja lapset.

Ylläpitoon kuului kaikki tarpeellinen aamupa lasta iltapalaan, joten omia eväitä ei tarvittu mitä nyt vähän saunan jälkeen...

Kämppäkartanossa on yhteensä 34 vuodepaikkaa. Kerrossängyt ja vaatekaapit on järjestetty siten, että isot päätyhuoneet jakautuvat lokeroiksi. Kaksi pikkuhuonetta soveltuvat myös perhemajoitukseen. Yhdistetty luokka- ja ruokailutila sijaitsee rakennuksen keskiosassa samoin kuin hyvin varustettu keittiö. Kummassakin päädyssä on suihku ja wc.

VARUSTETUOLTO JA SUKELLUKSET

Paineilmahuoltoon varten järjestäjät olivat seuroilta hankkineet neljä kompressoria, yksi kunkin ryhmän käyttöön. Pitkiä jonoja ei alkuhässäkän jälkeen pullontäyttöpaikkoihin syntynyt. Koottu kompressorikoulutus heti leirin alkuun jätettiin toivomuslistalle ensi kesää varten. Erityisen kiitoksen ansaitsee mielestäni kouluttajilta löytynyt sukellusalan varuste- ja pikkunippelivarasto sekä sen avulias käyttö pikatilanteissa kun muut jo olivat valmiina sukellukseen.

Pääosa sukelluksista tehtiin kämppäkartanosta kolmisen kilometriä Opastuskeskukselle päin sijaitsevalla Öllöri-järvellä. Metsähallitus on rakennut sen rantaan sukellustermiinalin, jossa on pukuhuone, tilat kompressorille sekä varusteiden kuivaustila ja käymälä. Veneen laskuluiska ja laiturit kuuluvat myös termiinaliin. Pysäköintitilojen ahtaus leiriläisten käytössä olevalle automäärälle on pieni puute muuten erinomaisessa tukikohdassa. Öllörin syvyyskartan mukaan vettä on enimmillään nelisenkymmentä metriä. Sukellustermiinalin edustalle on tähän mennessä rakennettu kaksi sukelluslavaa kymmenen metrin kahta

HOSSAANKO SUKELLUSLEIRILLE

Antero Salminen

Ensi kesän sukellustapahtumia suunnitteleville haluaisin tällä leirikuvauksella antaa pohjaa päätökselle lähteä mukaan ja laajentaa sammakkomiesperspektiiviä.

Kuvat: Pekka Perätalo

puolta ja opastusköysi ulottuu kahdessa-kymmenessä metrissä olevaan paaluun. Näkyvyys vaihtelee syvyydestä ja valosta riippuen viidestä kymmeneen metriin.

TOIMIVA TYÖNJAKO

Leirin johtajaksi valitsivat kouluttajat keskuudestaan yksimielisellä pikaäänestyksellä Rovaniemen Urheilusukeltajien Jouko Laitisen ja hän rauhallisen varmalla johtamistyyllillään pohjusti jo uutta valintaa. Rauno Vihriälä Rovaniemeltä edusti itsensä ja seuransa lisäksi myös sukellusliittoa jakaen taustatietoa järjestörintaman viimeaikaisista tapahtumista. Ylitornion Pentti Parkkila kertoi kuuluvansa kolmen tähden kerhoon ja keräävänsä myös rahaa. Matti Karppinen Oulun Vesimiehistä suunnitteli kaiken jo kuivalla maalla valmiiksi asti ja kehitti leirin aikana muun muassa uuden sukupolven harppuunatykiä. Kainuun Urheilusukeltajien Jouko Keinänen etsi ja etsi muttei suonut leiriläisten löytävän.

Kouluttajat jakoivat kurssilaiset neljään ryhmään ja ryhmäjako säilyi koko viikon. Sukellusryhmät järjestelivät itse kuljetukset sukelluspaikoille, tekivät sukellusjärjestyksen, pitivät pöytäkirjaa sekä hoitivat yhdessä varusteensa ja siivousalueensa. Kouluttajat jakoivat

tehtäväkohtaiset ohjeet ja osallistuivat tehtävästä riippuen sukellukseen itse tai toimivat sukellusvanhimpana sekä opastajana pinnalta käsin.

Leirin parasta antia oli mielestäni kokemusten vaihto eri suunnilta tulleiden sukeltajien kesken sukelluspaikoista, olosuhteista, varusteista ja toimintamuodoista. Naapurina seuraamalla saattoi löytyä jopa entistä sujuvampi tapa saada hynttyyt ylleen. Kouluttajien antamat ohjeet osoittautuivat ennen pitkää noudattamisen arvoisiksi.

TYYPPIVAPAANA AAMUSUKELLUKSIIN

Päiväohjelman perusajatus oli, että tänne on tultu viikoksi sukeltamaan. Muut asiat kuten oppitunnit ja käytännön harjoitukset sekä ideariihet olivat ruokailujen jälkeistä "sulattelua". Pieni aamulenkkikin, jonka aikana varsinainen herääminen tapahtui, auttoi kuulemma typen tuulettamista elimistöstä. Laitisen Joukon mielestä sukeltajan hengitys ei aamulla saanut tuoksahda typelle, jos aikoi kohtapuoliin pinnan alle.

Kolmen sukelluksen päivätahti ajoitti herätyksen seitsemään ja saunaan ehti harvoin ennen iltayhdeksää. Viikon aikana minulle kertyi kuusitoista sukellusta eli

harvatahtisen harrastajan koko kesän tiimat. Yhden Kuusamossa käynnin ja muutaman uistimen hinauksen vuoksi en osallistunut edes kaikkiin mahdollisiin sukelluksiin. Sukellusväsymystä ei viikon aikana tullut, koska tehtävät olivat vaihtelevia ja suurimalta osalta ennen kokemattomia.

RAUTAISANNOS SUKELLUSRUTIINIIN

Suosittelen Hossan leiriä erityisesti sellaiselle, joka on vuosi pari sitten suorittanut yhden tähden sukeltajatutkinnon, mutta ei ole sen jälkeen osallistunut juuri kahta suuremman porukan yhteistoimintaan. Leirin aikana saatiin näkemys sukelluksesta hyvin järjestettynä kokonaistapahtumana. Ohjelmassa oli varattu aikaa myös luokkakokeiden suorittamista varten.

Sukellusten yksityiskohtia en paljasta, koska suon mielelläni myös muille ensikertalaisille tilaisuuden tutustua Vihriälän Raunon tehtävärataan vasta veden alla. Mielikäisen Kari kertoo toisaalla tässä lehdessä Hossassa tehdystä lusto-
tutkimuksesta, joka veti valtakunnan tiedotusvälineiden edustajat heinäkuun alussa Öllörin rannalle. Ehkä ensi kesänä joku sukeltajista esiintyy CNN:n uutisissa.